Влада – Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 139 (1389) ♦ Вівторок, 30 липня 1996 року ♦ Ціна договірна

Село має звестися на ноги

На неприпустимість скорочення посівів цукрових буряків і в Шполянському та Городищенському районах, і в цілому по Україні звернув увагу перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко під час поїздки до свого виборчого округу.

Він висловив занепокоєння й тим, що в сільськогосподарських підприємствах не припинився процес скорочення поголів'я худоби.

«Верховна Рада, — сказав перший заступник глави українського парламенту, — робить усе, щоб законодавчими актами допомогти селу вийти зі становища, яке склалося, стабілізувати виробництво, з допомогою науки, впровадження сучасних технологій вивести його на новий рівень розвитку. Село може бути тією силою, яка здатна дати поштовх економічному відродженню всієї економіки України».

Олександр Миколайович, зокрема, відвідав господарства Шполянського та Городищенського районів, зустрівся з керівниками сільськогосподарських, переробних, промислових підприємств, трудівниками окремих господарств.

Олександр Ткаченко розповів виборцям про конституційний процес в Україні, виклав власне бачення шляхів виходу країни з економічної кризи.

Урожай - 96

Комбайнів менше, а темпи задовільні

Цього року на вітчизняних нивах жниву́ють близько 70 тисяч комбайнів — на 30 тисяч менше, ніж чотири роки тому. Проте темпи ведення польових робіт розцінюють у Міністерстві сільського господарства і продовольства як задовільні.

За словами начальника головного управління землеробства Леонтія Зіневича, якнайкраще зарекомендували себе збирально-транспортні загони, які створено у ряді областей. Це, як правило, три комбайни класу «Джон Дір» або «Домінатор» плюс технологічний транспорт, побутовий вагончик для відпочинку механізаторів, волокуші для збирання соломи.

За день такий загін, що централізовано забезпечується технічним оглядом, пальним, мастилами, збирає хліб з площі 120—130 га.

Навіщо нам Брест, якщо маємо Ковель

Минуло два роки з тих пір, як ми вперше довідалися про намір закритого акціонерного товариства «Інтерпорт Київ» реалізувати проект «Інтерпорт Ковель». Тобто зробити це порівняно невелике волинське місто важливим транспортно-складським центром європейського рівня.

Вибирали Ковель не випадково. Адже місто має напрочуд зручне географічне розташування — на перехресті транспортних шляхів, які єднають центр і південь Росії, Закавказзя й країни Середньої Азії з країнами Центральної Європи, зокрема з величезними портами нашого континенту на Балтійському і Північному морях.

Взяли до уваги ще один суттєвий момент. Відомо, що залізнична колія в Україні, як і в країнах, що з'явилися на теренах колишнього Союзу, відрізняється своєю шириною від колій, які прокладено в більшості європейських країн. І це, звісно, створює додаткові проблеми під час перекидання вантажів чи зміни залізничних платформ на кордоні. Лише Ковель з'єднаний колією західноєвропейського взірця із польським містом Хелмом. Це й дасть змогу проводити вантажно-розвантажувальні операції не на самому кордоні, а в могутньому транспортно-складському центрі «Інтерпорт Ковель», за 70 кілометрів від кордонів із Польщею та Білоруссю.

(Закінчення на 6-й стор.).

У номер

Рано чи пізно, але неодмінно

Деякі українські засоби масової інформації з посиланням на агенцію ІТАР-ТАРС повідомили про майбутній — 1—2 серпня — робочий візит міністра закордонних справ Геннадія Удовенка до Москви. Тут має відбутися зустріч з його російським колегою Євгеном Примаковим.

«Інтерфакс-Україна», посилаючись на заступника начальника управління країн СНД МЗС України Станіслава Лазебника, повідомив, що «програма візиту ще в стадії погодження з російською стороною, але ми хотіли б, щоб відбулася зустріч міністра з Віктором Черномирдіним, Анатолієм Чубайсом, Олександром Лебедем».

Проте, як стверджують обидва джерела, одне з головних питань, що їх обговорюватимуть під час переговорів Геннадія Удовенка в Москві, — підготовка офіційного візиту до столиці Росії Прем'єр-міністра України Павла Лазаренка, планованого на другу половину серпня, а також «підготовка й підписання міждержавних угод і домовленостей».

(Закінчення на 5-й стор.).

Дні доброї волі

Корабель військово-морських сил США «Остін» з 29 липня до 1 серпня перебуває в Одесі з візитом доброї волі.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в інформаційній службі посольства США, десантна платформа-док «Остін», на борту якої — 380 моряків та стільки ж морських піхотинців, представлятиме американські військово-морські сили під час проведення операції за програмою НАТО «Партнерство заради миру» в регіоні Чорного моря.

Регіони прагнуть договору!

Сподівання на підписання найближчим часом Договору про дружбу і співробітництво між Російською Федерацією і Україною висловили у телеграмі до президентів обох країн учасники наради Ради керівників прикордонних областей України, Росії та Білорусі, що відбулася у Запоріжжі.

У телеграмі зазначається, що «відсутність широкомасштабного договору не дозволяє повністю реалізувати вимоги регіональної політики у сфері міждержавних стосунків прикордонних регіонів».

24 серпня: п'ять років незалежності

БІБЛІОТЕКИ КРОКУЮТЬ НА СВЯТО

Тематичні книжкові виставки, розгорнуті у бібліотеках Ужгорода до п'ятої річниці незалежності України, стануть у нагоді авторам сценаріїв, публіцистичних виступів, а також працівникам культосвітніх закладів, абітурієнтам під час вступних іспитів з історії.

Обласна універсальна наукова бібліотека, приміром, започаткувала цикл виставок «Україна: будівництво власної державності». Ужгородська міська бібліотека пропонує книжкові експозиції «Культурна спадщина України», «Шляхом економічних реформ» та інші. У книгозбірнях проводяться читацькі конференції, зустрічі з письменниками, митцями, політиками.

ПРО БАГРЯНОГО З ОХТИРЩИНИ

До ювілею нашої незалежності віршовану художньо-документальну повість «Ізгой» підготував директор Охтирського краєзнавчого музею Олександр Галкін. Твір присвячений життю українського письменника зі світовим ім'ям Івана Багряного, який народився на Охтирщині. Він був не тільки талановитим майстром красного письменства, а й мужнім борцем за незалежність України. Не скорившись тоталітарному режиму, письменник тривалий час проживав за кордоном, у Німеччині.

Довгий час ім'я Івана Багряного замовчувалося і було вилучене з літопису національної культури. Тільки останніми роками творчість славного земляка повертається із забуття.

Книгу видрукувано у видавництві «Білий лебідь» міста Лебедина, — повідомляє Укрінформ.

П'ятий не зайвий

Після ремонту підключено до енергосистеми п'ятий енергоблок Запорізької атомної станції. У роботі відтепер перебуває п'ять енергоблоків. Тим часом на першому блоці продовжується плановий ремонт.

Як повідомляє інформаційний центр ВО «Запорізька АЕС», 8 серпня у плановий попереджувальний ремонт буде виведено четвертий енергоблок.

У комітетах Верховної Ради

«БЕЗ БАТЬКА ДО ШКОЛИ НЕ ПРИХОДЬ»,

– навіть такий «страшний» запис у щоденнику вчорашньої сирітки на радість дитині – у неї є батько!

24 липня 1996 року тисячі українських сиріт, діток, позбавлених батьківської ласки, можуть вважати батьківським днем. Саме цього дня набув чинності Закон з довгою назвою «Про внесення доповнень до Цивільного процесуального кодексу України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін і доповнень до Кодексу про шлюб та сім'ю України» (зміни щодо всиновлення дітей)», котрий, просто кажучи, скасовує дворічний мораторій на всиновлення сиріт як українськими, так і іноземними громадянами.

Ще в січні цього року за поданням парламентської Комісії з прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, а насамперед заступника її голови народного депутата з Криму Ніни Карпачової, яка днями провела прес-конференцію з цих питань, було внесено зміни і доповнення до Кодексу про шлюб та сім'ю України.

Щоправда, щастя стати батьками у такий спосіб можуть мати лише дієздатні громадяни, психоневрологічно і наркологічно здорові, не позбавлені батьківських прав. Та мало бути здоровим. Незважаючи на те, що всиновлення передбачено безоплатне, закон забороняє надавати у такий спосіб батьківських прав тим, хто на момент усиновлення не має постійного заробітку або інших законних доходів. Погодьтеся, в умовах нашого масового безробіття це той підводний риф, об який можуть розбитися бажання багатьох подружжів. Зате українські бездітні подружжя мають перевагу (і так повинно бути!) над грошовитими іноземними парами у черговості всиновлення. Таку перевагу надано і родичам дітей-сиріт, незалежно від місця їхнього проживання, а також тим особам, які бажають усиновити поміж собою двох і більше рідних діток.

Але і грошовиті, і малозаможні подружжя мають покладатися лише на власні сили, адже законом посередницька й комерційна діяльність тут заборонена. Раніше доля тієї чи іншої сирітки часто-густо залежала від уміння її майбутніх батьків «дати на лапу» якомусь державному чиновнику, який і вирішував питання. А нині тому, хто бажає всиновити дитину, мало подати документи до відповідного районного чи міського органу опіки і піклування або до вже згаданого Центру з усиновлення. Кожного разу остаточне слово буде за районним (міським) судом — саме він і ніхто інший може задовольнити чи не задовольнити заяву про всиновлення.

Звісно, що всі ці передбачені законодавством перестороги від зловживань і правопорушень у всиновленні українських сиріт не можуть бути панацеєю, доки наша держава не налагодить у цій справі належного механізму контролю. А поки що немає елементарного — державної статистики з цього справді державного питання, хоча вона й передбачена законом. Нині, як повідомила Ніна Карпачова, комітет працює над законопроектами, які дадуть можливість притягувати до кримінальної відповідальності за торгівлю дітьми, до адміністративної — за порушення процедури всиновлення, тощо.

Анатолій БЕНЬ.

«Я мав свою точку зору»

Голова Київської міської Ради Леонід Косаківський на прес-конференції пояснив причини своєї відставки з посади голови Київської адміністрації. Поперше, він як людина, що обрана головою Ради більшістю киян, зобов'язаний виконувати свої обов'язки перед виборцями, зосередивши сили саме на цій ділянці. По-друге, він вважає несправедливою ту оцінку, яку дав нині вже неіснуючий уряд діяльності міської адміністрації. Крім того, Леонід Григорович категорично не йшов на поступки намаганням окремих чиновників перетворити столицю у свою вотчину за рахунок інтересів киян.

При цьому голова Київради, як і раніше, висловив бажання підтримувати Президента України у його діях, спрямованих на зміцнення нашої держави.

Леонід Косаківський зазначив, що на нього й досі чиниться шалений тиск, щоб перешкодити виконувати службові функції.

«Ніхто раніше так зухвало не поводився з посадовими особами, як нині це діється щодо мене, — заявив Л. Косаківський. — Однак мене обрано головою Київради в березні 1994 року, і за Конституцією маю виконувати свої повноваження до березня 1998 року».

Щодо протистояння певної частини депутатів, їх намагання блокувати роботу Київради голова міськради сказав: нам треба шукати взаєморозуміння, відкинути політичні настанови і працювати в інтересах виборців. Можливо, хтось хоче у такий спосіб спровокувати розпуск міської Ради й введення прямого президентського правління. Але це буде катастрофа для міста. Та і який вигляд матиме столиця європейської держави в очах світової громадськості, коли депутати й законно обраний голова будуть насильно усунені від виконання службових обов'язків? До речі, в Москві була свого часу надзвичайно конфліктна ситуація, але в обох сторін виявилося достатньо мудрості, щоб знайти компроміс і вийти з неї.

Як нехтування волевиявлення киян і дипломатичного етикету назвав голова Ради те, що лорд-меру Лондона Джону Челстрі влаштували зустріч не із законно обраним головою Київради, а з представниками адміністрації. Тим більше що гостя з Великобританії запросив сам Леонід Косаківський.

«Я налаштований на конкретну роботу, — сказав він, — і ніщо інше мене не цікавить».

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

В Інституті законодавства Верховної Ради України

Науковці пропонують зміни

ІНСТИТУТ законодавства Верховної Ради України підготував проект Закону України «Про внесення змін та доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення», який подано на розгляд Комітету Верховної Ради України з питань законності і правопорядку.

Кодекс України про адміністративні правопорушення (КУпАП) є одним з найдинамічніших нормативних актів. Докорінні зміни в суспільно-політичній та економічній системах з 1985 по 1995 рр. привели і до численних змін, внесених до цього кодексу. Він повинен допомагати захисту політичних, економічних, екологічних та інших прав громадян, охороні всіх форм власності тощо.

Але, незважаючи на це, і нині є невідповідність деяких норм у кодексі сучасним вимогам (наявність застарілих термінів, не узгоджених із чинним законодавством норм, застарілих штрафних санкцій і т. д.). Проект закону, розроблений Інститутом законодавства Верховної Ради, спрямований на ліквідацію цих недоліків. При його підготовці були враховані пропозиції Генеральної прокуратури України, Держводгоспу, Держкомгеології України та інших відомств України, провідних учених, які працюють у галузі адміністративного права.

Проблемність розв'язання цих питань випливає також із фактичного стану законності і боротьби з адміністративними правопорушеннями, які в Україні становлять найбільшу питому вагу в загальній масі правопорушень, їх кількість стабільно зростає. За даними державної статистики, кількість зареєстрованих адміністративних правопорушень за останні 5 років зросла більш як у два рази. В 1994 р. виявлено 16,5 млн. адміністративних правопорушень, а в 1995 р. — 22,4 млн.

Практика застосування законодавства в боротьбі з адміністративними правопорушеннями не відповідає вимогам часу, відсутня стабільність у визначенні та застосуванні окремих адміністративних стягнень, насамперед штрафів.

За останні чотири роки адміністративний штраф визначався в різних величинах: у твердій сумі, в т. ч. з застосуванням триразового та десятиразового її розміру, в межах мінімальної заробітної плати та неоподатковуваного мінімуму доходів громадян. Ця нестабільність у визначенні штрафу не сприяє зміцненню законності. Тому Інститут законодавства пропонує обчислювати розмір штрафу, що стягується за адміністративне правопорушення, в неоподатковуваних мінімумах доходів громадян, оскільки величина постійно змінюється та коригується відповідно до зростання інфляції.

Одночасно слід зауважити, що розроблений у 1992—1993 рр. проект нового Кодексу України про адміністративні проступки вже нині вимагає коректив. Після прийняття Конституції України він має бути суттєво доопрацьований відповідно до її вимог. Крім того, текст нового кодексу вимагає узгодження з положеннями нового Кримінального кодексу. Враховуючи ці та інші обставини, подати його найближчим часом на розгляд Верховної Ради неможливо. У зв'язку з цим інститут пропонує в даному законопроекті нагальні, найбільш актуальні зміни до чинного Кодексу України про адміністративні правопорушення, які зводяться ось до чого.

У назві і тексті кодексу слово «правопорушення» слід замінити на «проступки». Термін «правопорушення» містить в собі два поняття: злочин і проступок, які відрізняються за ступенем суспільної небезпеки. Проступок менш суспільно небезпечне порушення законодавства, ніж злочин. Заподіяна ним шкода не тягне за собою небезпеки для суспільства в цілому. Згідно зі ст.9 КУпАП адміністративним проступком є дія, що посягає на державний і громадський порядок, встановлений порядок управління, але не має суспільно небезпечної ознаки. Тому таке уточнення назви кодексу, на наш погляд, необхідне.

Після розпаду СРСР та переходу до компетенції України всієї сфери адміністративних правовідносин частину першу статті 2 КУпАП викладено в новій редакції, а статті 3 і 4 виключені з кодексу.

Стаття 5 КУпАП визначає повноваження місцевих Рад народних депутатів та їх виконавчих комітетів щодо прийняття рішень, за порушення яких передбачається адміністративна відповідальність.

Зміна останнього речення частини першої статті 15 пояснюється тим, що військовослужбовці, а також особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ мають достатнє грошове утримання, щоб сплатити штраф (крім рядових військовослужбовців і призваних на збори військовозобов'язаних).

Відповідно до Закону України «Про боротьбу з корупцією» від 5.10.1995 р. до Кодексу України про адміністративні правопорушення» також пропонуємо внести зміни. Треба доповнити статтю 24 про види адміністративних стягнень пунктом 5^1 про позбавлення права займати певні посади або займатися певною діяльністю. Кодекс також доповнюється статтями 32^2 «Позбавлення права займати певні посади або займатися певною діяльністю», 186^6 «Відповідальність за вчинення корупційних діянь», 186^7 «Відповідальність за порушення спеціальних обмежень, встановлених для посадових осіб», 186^8 «Відповідальність за порушення вимог фінансового контролю», 186^9 «Відповідальність керівників за невжиття заходів боротьби з корупцією», 186^{10} «Відповідальність за умисне невиконання своїх обов'язків щодо боротьби з корупцією» та новою главою 35 «Провадження з виконання постанови про позбавлення права займати певні посади або займатися певною діяльністю».

У статті 38 КУпАП змінені строки накладення адміністративного стягнення. Приміром, строк давності накладення стягнення не може бути тривалішим, ніж строк, на який застосовується стягнення. За чинними статтями 31, 38 кодексу цей термін становитиме два місяці. Виходячи з узагальнення практики застосування цих норм, Генеральна прокуратура пропонує збільшити його до трьох місяців.

Блок статей кодексу, що регулюють відповідальність з питань порушення водного законодавства у зв'язку з прийняттям 6.06.95 р. новим Водним кодексом, пропонується викласти в такій редакції: стаття 59 — «Порушення правил охорони водних ресурсів», 60 — «Порушення правил водокористування», 61 — «Пошкодження водогосподарських споруд і пристроїв, порушення правил їх експлуатації», — та доповнити новими статтями: 59^2 — «Самовільне захоплення водних об'єктів», 59^3 — «Порушення правил використання водних ресурсів», 60^1 — «Введення в експлуатацію виробничих об'єктів без обладнання, що запобігає шкідливому впливу на води».

Статтю 97^1 пропонується виключити з кодексу, оскільки питання про порушення правил будівництва літніх садових будиночків повністю охоплюється новою редакцією ст.96, а правила прийому до садівницького товариства втратили чинність (типовий статут садівницького товариства) ще в 1989 р.

Статті 163 та 166, що редбачають незаконні о повування, продаж і переробку шкурок хутрових звірів, а також тримання громадянами м'ясоїдних хутрових звірів, виключаються з кодексу.

Викладено в новій редакції статтю 181 «Азартні ігри, ворожіння у громадських місцях», оскільки нині участь в організованій за дозволом азартній грі вже не є правопорушенням.

У зв'язку з прийняттям декрету Кабінету міністрів України від 17.05.93 р. «Про державний пробірний нагляд» вик... на в новій редакції стаття 189^1 «Здійснення діяльності, що підлягає ліцензуванню державним пробірним наглядом, без реєстраційного посві... чення та відсутність о... ку дорогоцінних мета... і дорогоцінного каміння».

Відповідно до зміни повноважень військових судів та надання їм права розглядати справи про адміністративні правопорушення військовослужбовців, які встановлені Законом України «Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про судоустрій Української РСР», Кодекс України про адміністративні правопорушення доповнено статтею 221^1 «Судді військових ...дів».

З огляду на узагальнення практики, на реалії сьогоднішнього дня підлягає скасуванню порядок застосування адміністративних стягнень громадськими організаціями, оскільки охоронно-примусові функції ці органи здійснюють на недержавних засадах. Тому пропонується виключити з тексту кодексу статтю 220^1 «Комісії боротьби з пияцтвом»; крім того, на цій же підставі із статей кодексу виключаються посилання на товариський суд.

Із пункту 4 частини першої статті 255 пропонується виключити абзац сьомий «член інспекції робітничого контролю профспілок (стаття 155)», оскільки профспілки нині цієї функції не здійснюють, вона належить до компетенції Державного комітету у справах захисту прав споживачів на підставі Закону України «Про захист прав споживачів».

У проекті закону викладені й інші суттєві зміни та доповнення до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Олена НЕДБАЙЛО, старший науковий співробітник Інституту законодавства Верховної Ради України.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст.1122) такі зміни:

1. У статті 164^2:

в абзаці другому частини першої слова «від одного до п'яти мінімальних розмірів заробітної плати» замінити словами «від восьми до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

в абзаці другому частини другої слова «від трьох до десяти мінімальних розмірів заробітної плати» замінити словами «від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2. У статті 164^4:

в абзаці другому частини першої слова «від двадцяти до ста мінімальних розмірів заробітної плати» замінити словами «від сімнадцяти до вісімдесяти восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

в абзаці другому частини другої слова «від п'ятдесяти до двохсот мінімальних розмірів заробітної плати» замінити словами «від сорока трьох до ста сімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 12 липня 1996 року.

До уваги уряду

ДОНЕДАВНА в республіканській і місцевій маріупольській пресі дебатувалося питання про об'єднання двох металургійних велетнів — комбінатів «Азовсталь» та імені Ілліча. Нині це питання вирішено Кабміном на користь об'єднання, що було підготовлено, на нашу думку, мало аргументованими, тенденційними статтями. Поспіх, можна сказати — похапливість у прийнятті цього рішення, нехтування техніко-економічними реаліями і думкою трудового колективу «Азовсталі» виказують прихований силовий тиск з боку владних анонімних сил, зацікавлених у цьому. Широкий загал України має знати, що є науково обгрунтована, суворо вивірена позиція противників об'єднання.

Статтю, що її нижче опубліковано, написано на підставі матеріалів, які Федір Ілліч Гудзен, заступник генерального директора з питань виробництва, начальник виробничого відділу АП МК «Азовсталь» віз на зустріч «у верхах» у день своєї трагічної загибелі 11 червня 1996 року. Комбінат «Азовсталь», його розвиток, підвищення конкурентоспроможності його продукції на світовому ринку, інтереси простих азовстальців і всіх маріупольців були справою життя Федора Ілліча, чесної і безкомпромісної людини, досвідченого і талановитого керівника, котрий пройшов шлях від підручного сталевара до заступника генерального директора.

Може, доки кабмінівське рішення ще на папері, варто дослухатися до аргументів, почервонених кров'ю їх автора?

Василь ТЕРЕЩУК,
народний депутат України.

СИЛА ДРІБНИЦЬ У ТОМУ, ЩО ЇХ БАГАТО

До питання про об'єднання комбінатів «Азовсталь» та імені Ілліча

ІДЕЯ об'єднання двох маріупольських металургійних комбінатів «Азовсталь» та імені Ілліча не нова. Вперше вона з'явилася в 70-х роках і на перший погляд цілком логічна. Особливо коли зважити на чинник територіальної близькості комбінатів. Цей чинник успішно використовувало Міністерство чорної металургії колишнього Радянського Союзу, яке регламентувало взаємовідносини у кооперативних поставках, що забезпечували виробничий цикл обох комбінатів. Так, МК «Азовсталь» постачав на комбінат імені Ілліча сляби та вапно, а МК імені Ілліча забезпечував «сусіда» агломератом і смолодоломітовою цеглою. В зазначений період стан 3000 МК ім. Ілліча практично був монопольним споживачем в Україні азовстальських слябів. Така кооперація, що задовольняла інтереси обох сторін, проіснувала аж до середини 1992 року, саме до того моменту, коли «Азовсталь» з об'єктивних причин змушена була запропонувати нову ціну на сляби. З боку МК ім. Ілліча мала місце цілком пояснювана вкрай негативна реакція. В свою чергу «Азовсталь», розуміючи труднощі «сусіда», запропонувала компромісний варіант, який передбачав розподіл кінцевого прибутку від реалізації листа. У такому разі «Азовсталь» гарантувала попередні ціни на сляби. Проте й цей варіант МК ім. Ілліча геть відкинув. Тож з боку керівництва МК ім. Ілліча було зроблено грубу спробу чинити тиск на питання формування ціни на споживані сляби. МК «Азовсталь», практично зaгнаний у глухий кут, був змушений терміново шукати інші ринки збуту для власних слябів, у тому числі й за кордоном, що, втім, з успіхом і здійснив.

А тепер затятий прибічник об'єднання двох металургійних комбінатів генеральний директор МК ім. Ілліча В. Бойко намагається розв'язати питання завантаження власного стана 3000 шляхом перекату азовстальських слябів на листову заготівку — штрипс, наївно гадаючи, що це дасть змогу значно збільшити обсяги поставок штрипсу для подальшого прокату його в трубу на Харцизькому трубному або Вискунському металургійному заводах. Дивно, що органи державного управління також вбачають розв'язання проблеми забезпечення штрипсами трубних заводів у об'єднанні металургійних комбінатів ім. Ілліча та «Азовсталь», що засвідчує лист Донецької облдержадміністрації до Президента України Л. Кучми, в якому зазначено, що на комбінаті «Азовсталь» опанували технологію виплавки і розливання трубної сталі потрібних марок, а прокат штрипсів з литих слябів доцільно здійснювати на стані 3000 комбінату ім. Ілліча, спорудженого саме для цього. Далі в листі йдеться про те, що таким чином нібито можна забезпечити вищу якість штрипсів порівняно з їх прокаткою на стані 3600 комбінату «Азовсталь». Але реальний стан справ такий.

Конвертерний цех меткомбінату «Азовсталь» має у своєму складі комплекс агрегатів, які забезпечують виплавлення сталі для штрипсів усіх класів міцності. Проблему виробництва штрипсів підвищеної суцільності в умовах стана 3600 комбінату «Азовсталь» розв'язують за рахунок впровадження додаткової технологічної операції — уповільненого охолодження листів у стопі на спеціально створеній дільниці — з метою видалення з металу дифузійнорухомого водню, що є причиною утворення дефектів суцільності. Дослідження, здійснені фахівцями, засвідчують високу ефективність зазначеної операції. Запороченості металу таким видом дефекту цілком можна запобігти. У зв'язку з поновленням масового постачання штрипсів відповідального призначення Харцизькому трубному і Вискунському металургійному заводам всі штрипси завтовшки 14 мм і більше проходять протифлокенну обробку шляхом уповільненого охолодження в стопі. Недотримання цієї технологічної вимоги призводить до значного збільшення дефектів суцільності металу труб, їх перепризначення, а отже, і значних матеріальних втрат.

Незважаючи на те, що стан 3600 не призначений за проектом для виробництва штрипсів, уже в 70-ті роки на цьому стані було освоєно і виробництво з використанням технології контрольованого режиму прокатки. Високу технологічну готовність і кваліфікацію виробничого персоналу стана 3600 було продемонстровано в квітні поточного року, коли, відповідно до рішення Донецької облдержадміністрації, відразу, без попередньої підготовки, на МК «Азовсталь» було відновлено масове виробництво штрипсів відповідального призначення.

Конвертерний цех комбінату ім. Ілліча за наявних умов готовий до виробництва трубних сталей лише одного класу міцності. А технічні можливості штрипсового стана 3000 нині істотно обмежені, про що свідчать неодноразові спроби комбінату організувати власне виробництво штрипсів другої міцності для Харцизького трубного заводу. На превеликий жаль, усі пробні партії, вироблені з грудня минулого року, було забраковано, незважаючи на неодноразові запевняння пана В. Бойка про освоєння технології виробництва сталі і прокатки штрипсу в місячний термін.

Міркуючи великими категоріями, даючи обіцянки керівництву України і Донецької області організувати за короткий термін масове виробництво штрипсів на стані 3000 з азовстальських слябів, шановний Володимир Семенович Бойко, вочевидь, забув про ті прикрі «дрібниці», які істотно обмежують можливості іллічівського штрипсового стана, а саме:

1) максимальна ширина прокату цього стана становить 2600 мм, через що виробництво штрипсів для Вискунського металургійного заводу неможливе, бо він споживає штрипс завширшки 3200 мм;

2) на стані 3000 нині немає ділянки уповільненого охолодження штрипсів — ПФО, а отже, виробництво штрипсів завтовшки 14 мм і більше для Харцизького трубного заводу теж неможливе. Введення цієї дільниці також потребує значних трудових і матеріальних затрат, не кажучи вже про марнування такого важливого часу;

3) за наявної мінімальної вихідної заготовки комбінату «Азовсталь», яку може використовувати стан 3000, на ньому не можна прокатувати штрипси завтовшки менш як 10 мм за ширини менш як 2200 мм, бо в такому разі температурні умови прокатки не забезпечують потрібних експлуатаційних властивостей штрипсів, оскільки довжина отримуваного розкату перевищує довжину розкатного поля чистової кліті стана.

Отже, «спеціально побудований спеціальний штрипсовий стан 3000» вельми обмежений у своїх можливостях для виробництва штрипсів з азовстальських слябів з діапазоном завтовшки від 10 до 14 мм, а завширшки від 2000 до 2600 мм.

Аналіз заявки «Газкомплектімпексу» показав, що потреба РАТ «Газпром» в електрозварних трубах великого діаметра для ремонту діючих і будівництва нових магістральних газопроводів у країнах СНД поточного року значно зросла і становить 387 тис. т. При цьому товщина споживаних штрипсів коливається в діапазоні від 6,7 до 10 мм (за ширини 1640 мм), від 8 до 100 мм (за ширини 2200 мм), а також від 14 до 27 мм (за ширини 3200 мм). На найближчу перспективу можна прогнозувати збільшення цієї потреби приблизно до 500 тис. т на рік. Крім того, в зв'язку з участю в міжнародних проектах очікується також збільшення потреби в трубах таких країн, як Туркменистан та Азербайджан. Загальна потреба в трубах може бути задоволена виробництвом Харцизького трубного і Вискунського металургійного заводів за умови забезпечення їх штрипсами. При цьому слід враховувати, що водночас із збільшенням потреби різко зростають вимоги газової промисловості до якості основного металу труб і навколошовної зони. Обов'язковою умовою, що забезпечує виконання потрібних умов, а також показників в'язкості і холодостійкості, є високий ступінь рафінування металу, тобто значне зменшення вмісту сірки, золота, водню та інших шкідливих домішок. Так, РАТ «Газпром» повідомив, що до застосування на об'єктах нафтової і газової промисловості допускаються матеріали лише після здійснення їх технічної експертизи ВНДІГАЗом.

Елементарний розрахунок за вищенаведеним порівняльним аналізом технічних можливостей двох штрипсовиробних комбінатів Маріуполя свідчить, що нині практично єдиним виробником штрипсів потрібної якості і розмірів на всій території СНД є стан 3600 МК «Азовсталь», листову сталь якого до того ж атестовано ВНДІГАЗом. При цьому виробничі потужності цього стана спроможні задовольнити близько 89 % заявленої РАТ «Газпром» кількості труб, у той час коли стан 3000 МК ім. Ілліча навіть за постачання його слябами МК «Азовсталь» спроможний забезпечити не більш як 8,5 % цих потреб.

Американці полюбляють повторювати, що сила дрібниць у тому, що їх багато. У конкретному випадку «дрібниці» досить переконливо руйнують головний аргумент прибічників об'єднання двох комбінатів — збільшення виробництва штрипсів.

Є ще один аспект виробництва штрипсів, який стосується не технічних можливостей, а скоріше інтелектуальної діяльності і правових можливостей комбінату.

МК «Азовсталь» здійснює підготовку до сертифікації штрипсів німецьким товариством технічного нагляду TUV і завершив підготовку до сертифікації системи забезпечення якості відповідно до стандартів Міжнародного товариства зі стандартизації ІСО 9001. Здійснення зазначених заходів забезпечить можливість використання штрипсів МК «Азовсталь» у проектах, розроблюваних відповідно до вимог Американського інституту нафти. МК ім. Ілліча, як відомо, роботу в зазначених напрямах не провадить і в найближчому майбутньому не планує провадити.

Поглянувши на проблему об'єднання двох комбінатів з іншого боку, слід зазначити, що більша частина експортної продукції МК «Азовсталь» має збут і високо цінується на світовому ринку, оскільки її сертифіковано вітчизняними і міжнародними класифікаційними товариствами, такими, як TUV (Німеччина), Німецький і Британський Ллойди, Норске Веритас (Норвегія), Бюро Веритас (Франція), Американське бюро судноплавства, Американський інститут нафти, Морський регістр Росії, УкрСЕПРО та ін. У результаті виникнення об'єднання комбінатів як нового суб'єкта господарювання всі сертифікати втратять свою юридичну силу, що неминуче призведе до припинення поставок металу на експорт, втрати ринків збуту сертифікованої продукції і цілком обгрунтованого зниження цін на неї. У свою чергу це може призвести до значного зменшення обсягів виробництва стана 3600, аж до його цілковитого зупинення на певний час. Обсяги виробництва конвертерного цеху комбінату «Азовсталь» у такому разі зменшаться у середньому на 1,4 млн. тонн на рік. Комбінат ім. Ілліча, що має значно меншу кількість сертифікатів, також зменшить свої поставки на експорт, а за такою позицією, як судносталь, — на невизначений період може геть припинити.

Вельми нагальна тема екології Маріуполя, і цілком зрозуміло, що знайдуться люди, готові поспекулювати на цьому. Проте «спекулянтам від екології» слід урахувати, що витрати металургійного комбінату «Азовсталь» на природоохоронні заходи лише за останні два-три роки становили близько 20 мільйонів доларів США. У той час, коли сума коштів, спрямованих комбінатом ім. Ілліча на ті самі цілі, — таємниця за сімома печатками.

Аналіз правового боку питання об'єднання, а також проблем, пов'язаних із працевлаштуванням вивільнюваних робітників, неминучим зниженням рівня виробництва і обумовленою цим шкодою для економіки України, мають зробити відповідні фахівці. Проте вже тепер можна дати досить точний прогноз про те, що висновки їх навряд чи будуть на користь об'єднання двох велетнів, бо ця проблема схожа на айсберг, більша частина якого схована від очей.

Федір ГУДЖЕН,
заступник генерального директора з питань виробництва, начальник виробничого відділу АП «МК «Азовсталь».

Медицина

Знайдено ліки проти СНІДу

ПІДСУМКАМ XI Міжнародного Конгресу з проблем СНІДу, що проходив у канадському місті Ванкувері, було присвячено прес-конференцію голови Національного комітету боротьби зі захворюванням на СНІД при Президентові України Валерія ІВАСЮКА.

Сенсацією конгресу стало повідомлення американського доктора Р. Галло — знайдено досі незбагненний механізм переходу інфікування у стан хвороби і на основі цього винайдено новий препарат С-С-хемокін, який гальмує розмноження вірусу в організмі. Однак, на цьому перемогу над хворобою святкувати ще зарано, підкреслив член української делегації академік Геннадій Бутенко, – вже з'явилися нові раси вірусу, стійкі до щойно винайденого препарату. Вкотре СНІД «вислизає» від науковців, залишаючи нове невизначене поле для дослідів — адже протягом лише одного року кожен збудник хвороби дає по 187 нових генерацій, кожна з яких має певні відмінності від попередньої.

З огляду на різноманітність видових форм вірусу, у світі вже змінено стратегію лікування хворих – майбутнє за комбінованою терапією кількома лікарськими засобами. На конгрес було представлено дев'ять нових ліків, серед яких довгоочікувані препарати, що блокують специфічні ферменти ВІЛ-протеазу. Проте й ці препарати залишаються дуже дорогими (річний курс комбінованого лікування коштує близько 17–18 тисяч доларів США) й великою мірою небезпечними, бо завдяки своїй токсичності можуть викликати усілякі побічні негативні дії. Отже, основою боротьби із хворобою є і залишається пропаганда безпечного способу життя.

Щодо реалій нашої країни, ось лише один факт, наведений на конференції, – в українських пологових будинках продовжують годувати дітей молоком, не перевіреним на СНІД, яке, до речі, є головним засобом передання вірусу від хворої матері до дитини. Проте, минулого року програму зі СНІДу було проінвестовано урядом лише на 17 % — і жодного карбованця не пішло на вищу науку, в той час як увесь світ бачить порятунок саме у вдосконаленні та модернізації антиСНІДівських наукових розробок. Тим часом домовленість, досягнута Україною та UNAIDS (Об'єднаною Програмою СНІДу Організації Об'єднаних Націй) залишається лише на папері.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Ортопед закручує гайки...

РОЗМОВЛЯЮ з людиною, яка задоволена собою, життям, роботою. Він так і каже: «Цілком задоволений». Серйозно, без хизування.

Мій співрозмовник — Павло Степанович ПОПОВ, завідувач відділу травматології 7-ї міської лікарні Кривого Рогу, учень всесвітньо відомого курганського ортопеда Гаврила Ілізарова. Павло Степанович — відомий хірург, до нього їдуть звідусіль, очікуючи, сподіваючись, вірячи: він допоможе, вилікує. І Попов допомагає.

... Після серйозної травми молодий гірник із Донбасу Віктор Москалевич лікувався довго і безрезультатно. Частину кістки видалили, хвора нога стала на 18 сантиметрів коротша. Коли постало питання про її ампутацію, шахтар приїхав до Кривого Рогу.

Попов не відмовляє у допомозі, коли є щонайменша надія на успіх. Тут вона була мінімальна. Боротьба за здоров'я юнака тривала довго. Щодня на міліметр підкручували гайки на спицях апарата Ілізарова — саме з такою «швидкістю» наростає кістка. Крім того, треба було усунути викривлення ноги. Попов успішно вирішив усі ці проблеми, і настав день, коли його пацієнт не тільки пішов своїми ногами, без сторонньої допомоги, але і знову спустився в забій. Диво? Але Попов характеризує це інакше: «Коли вичерпано всі можливості лікаря, лишаються іще можливості співчуваючої людини, котра повинна допомогти хворому піднятися над своїм нещастям».

Це переконання душі, якщо хочете, творче кредо лікаря. Але це і урок, отриманий ним у клініці Ілізарова, де Павло Степанович пропрацював 9 років. Тепер він передає знання і власний багатий досвід своїм учням.

—Сьогодні, в залежності від захворювань, розроблено більш як 400 методик лікування «за Ілізаровим», – говорить Павло Степанович. – Але цей метод ефективний лише в умілих і добрих руках.

Михайло НЕХЛЮДОВ.

Кривий Ріг.

Щеплення проти поліомієліту

За розпорядженням Президента України з 16 вересня розпочнеться масова імунізація дітей проти поліомієліту. На 16–20 вересня заплановано перший тур, на 21—25 жовтня – другий. Чим викликані ці заходи?

На жаль, в Україні після багатьох років відносного благополуччя епідемічна ситуація погіршилася. За останні п'ять років в Україні зареєстровано більше випадків захворювання на поліомієліт, ніж за попередні двадцять. Спостерігається циркуляція збудників хвороби і серед людей, і в оточуючому середовищі, що свідчить про невиявлені джерела інфекції.

Для прискорення ліквідації збудника поліомієліту близько сотні держав світу проводили одномоментну масову імунізацію дітей. Це — Північна та Південна Америка, Західна та Центральна Європа, Північна Африка, Близький Схід, Австралія та інші.

На нараді, організованій Європейським регіональним бюро ВООЗ в Берліні в червні цього року, прийнято рішення про допомогу Україні в проведенні масової імунізації. В заході беруть участь, крім ВООЗ, Міжнародний Червоний Хрест, РОТАРІ-інтернешнл, ЮНІСЕФ, уряди Канади та інших держав.

Звертаємо увагу батьків на те, що поліомієліт – небезпечне інфекційне захворювання, яке викликає тяжке ураження (параліч) м'язів тулуба, кінцівок, шиї. Виникають порушення ковтання, дихання, що дуже небезпечно для життя. Збудник хвороби досить стійкий, може довго зберігатися на предметах, особливо за низьких температур. Інфекція поширюється через брудні руки, інфіковані продукти, а також повітряно-крапельним шляхом. Зупинити поширення хвороби можливо щепленням.

Прес-центр МОЗ України.

Новини місцевого масштабу

На добру справу і машини не шкода

На початку нинішнього року в Черкасах розпочато будівництво спеціалізованого 120-квартирного житлового будинку для сімей з дітьми-інвалідами. Спілка батьків дітей-інвалідів звернулася по допомогу в цій справі до всіх підприємств, бізнесових структур, громадських організацій і знайшла в них підтримку. Обласна держадміністрація також виділила з бюджету на будівництво 5 мільярдів карбованців. А нещодавно голова облдержадміністрації В. Цибенко розпорядився продати легковий автомобіль «Чайка», який перебував на балансі автопідприємства обласної держадміністрації, а виручені від продажу кошти переказати на спорудження спеціального будинку для людей, обділених долею.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

«Турбота» — повсякденна їх робота

Майже всі щоденні клопоти близько тисячі престарілих і хворих людей взяв на себе харківський територіальний центр «Турбота»

Спочатку цю організацію замислювали як певний клуб для самотніх пенсіонерів. Однак круті соціальні повороти змусили організаторів переорієнтувати діяльність. Сьогодні основні завдання благодійників — принести ветеранам продукти, приготувати обід, подати першу медичну допомогу, оформити документи на пільги чи субсидії. Коштів на це надають вкрай недостатньо, а допомоги нині чекають десятки тисяч громадян похилого віку.

Микола КОСИЙ.

Харків.

На початку тижня

Рано чи пізно, але неодмінно

(Початок на 1-й стор.).

Крім того, міністри закордонних справ України і Росії обговорять проблеми врегулювання югославського конфлікту, правові умови створення і діяльності миротворчих сил СНД. Нині над підготовкою необхідних проектів документів працюють робочі групи обох сторін.

І хоча кореспондент «Голосу України» офіційного підтвердження на час підготовки інформації щодо візитів і Геннадія Удовенка, і Павла Лазаренка в МЗС України не одержав, однак рано чи пізно, але, очевидно, не в такому вже й далекому майбутньому вони відбудуться. Адже питання укладання великомасштабного договору між обома країнами, що цього разу «зависло» у зв'язку з виборами російського президента, слід розв'язувати.

І саме те, що до його розв'язання прилучається Геннадій Удовенко, на чиє переконання відносини з Росією є пріоритетним напрямом зовнішньої політики України, дає підстави сподіватися: сторони рухаються по дорозі, що веде назустріч одне одному.

Отож нинішній тиждень, можливо, стане початком продовження тієї роботи, яка ось уже протягом кількох років привертає увагу не тільки українців і росіян, а й їхніх близьких і далеких сусідів, усієї світової спільноти.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Буденність на висоті. На жаль, не у всіх

Як прискіпливий учитель ставить у шкільному щоденнику оцінки за знання, так і Організація Об'єднаних Націй оцінює діяльність політиків у щорічній доповіді про розвиток та соціально-економічний стан людей у різних країнах світу. Цей документ було розповсюджено Інформаційною агенцією США.

Керівник програми розвитку ООН Джеймс Густав Спет охарактеризував життя на планеті як «щоденно зростаючий розрив між багатими та бідними людьми», що надалі загрожує перерости в явну нерівність.

Всі країни світу в доповіді поділено на три категорії, залежно від показників соціально-економічного стану їхніх громадян. Згідно з дослідженнями ООН, найкраще живеться в державах «першої десятки» — Канаді, Сполучених Штатах, Японії, Нідерландах, Норвегії, Фінляндії, Франції, Ісландії, Швеції та Іспанії.

Усього країн з високими показниками налічується 57. Останні місця в цій таблиці займають Латвія (перша серед республік колишнього Радянського Союзу за рівнем життя громадян), Польща та Росія.

Україні визначили 80-те місце у «середняках». Вона пропустила поперед себе Кубу, але обійшла Литву. Немає підстав не довіряти експертам ООН, коли вони стверджують, що найгірше з республік колишнього Радянського Союзу живе Таджикистан — він на 105-му місці.

Серед країн з низькими показниками європейських держав немає. Пожаліти варто найбіднішу «п'ятірку» — Афганістан, Буркіна-Фасо, Малі, Сомалі, Сьєрра-Леоне та Нігер.

Рівень життя країни не визначався лише доходами на кожну особу. Адже головне — не гроші, а те, що можна на них придбати або отримати від держави безплатно. Є три чинники, якими «вимірюється» повсякденне життя людей: охорона здоров'я (зокрема, дитяча смертність та середня тривалість життя), освіта та рівень доходів з поправкою на інфляцію.

Статистика за останні тридцять років дивує. З'ясовується, ми живемо у світі, де 358 найбагатших людей світу отримує щороку стільки ж грошей, скільки й 2,3 мільярди найбідніших людей планети. Більш як половина населення, як і раніше, жебракує.

Хоч як парадоксально, але бурхливий економічний розвиток ще не гарантує підвищення рівня життя. Тут ООН бере за приклад Пакистан, який демонструє неабиякі темпи економічного зростання, і в той же час більшість його громадян недоїдають, не мають грошей на лікування та освіту.

Експерти з ООН дорікають недалекоглядним політикам, які готові будь-що здійснити економічні реформи. Згадайте, що за зменшення бюджетних затрат перша завжди потерпає соціальна сфера. А варто діяти саме навпаки. Потурбувавшись про медичне обслуговування, харчування та питну воду, можна досягти більшої тривалості життя громадян. А кожне таке збільшення на 5 — 6 років дає... економічне зростання на 1 відсоток щороку.

Отже, мораль проста: якщо хочеш досягти розквіту країни, подбай про кожного громадянина. Створи умови для життя, роботи та навчання, борися з бідністю, ширше залучай до праці жінок, зроби можливим легке отримання землі та банківських кредитів, розвивай торгівлю на вулицях, вважають в ООН. Поки що цього в Україні немає. Тому й не дивно, що ми пропустили поперед себе 79 країн.

Надія БЕДРИЧУК.

Хроніка: Факти. Події

● *Вашингтон*

Війна з тероризмом триває...

Унаслідок терористичного акту в Атланті загинуло двоє чоловік і 110 поранено, проте ніхто з українських громадян не потерпів, повідомили агентству Інтерфакс у штабі української делегації.

В зв'язку з частими терактами Білл Клінтон на зустрічі з лідерами політичних партій США поставив питання про розширення діяльності правоохоронних органів у боротьбі з тероризмом. Президент повідомив, що має намір вимагати від конгресу згоди на розширення прослуховування телефонних розмов осіб, що підозрюються у зв'язках з терористичними угрупованнями, а також на обов'язкове додавання у пластикову вибухівку особливих речовин, що дозволить стежити за її розповсюдженням.

Крім того, Білл Клінтон по телефону обговорив з президентом Франції Жаком Шираком зустріч на рівні міністрів країн «сімки» і Росії з проблеми боротьби з міжнародним тероризмом, яка відкривається сьогодні в Парижі.

● *Пекін*

Останній раз, і годі

Китай здійснив ядерний вибух і оголосив, що з 30 липня введе мораторій на подальші вибухи. Він також звернувся до ядерних держав із закликом припинити атомні випробування. «Такий мораторій стане важливим кроком до ядерного роззброєння», — говориться в заяві китайського уряду, розповсюдженій каналами агентства Сіньхуа. Для усунення раз і назавжди загрози ядерної війни, що нависла над людством, відзначається в документі, «великі ядерні держави повинні відмовитися від політики ядерного стримування і продовжувати скорочення своїх ядерних арсеналів».

● *Душанбе*

Гинуть не тільки солдати, а й вчені

Відомого таджицького вченого, голову товариства у зв'язках із зарубіжними співвітчизниками «Файванд» Мухамада Асімі вбито при нез'ясованих обставинах. Його було застрелено недалеко від власного будинку в Душанбе, коли йшов на роботу. Постріли зроблено невідомими злочинцями із пістолета. Розпочато розслідування.

● *Найробі*

Два законних президенти?

Новий керівник Бурунді майор П'єр Буйоя, який прийшов до влади в країні внаслідок безкровного військового перевороту, має намір до кінця тижня сформувати «перехідний уряд». На прес-конференції, що відбулася в столиці країни Бужумбуре, Буйоя, який називає себе «тимчасовим президентом», зазначив, що це буде «перехідний уряд національної єдності». Водночас скинутий внаслідок військового перевороту президент Бурунді Сільвестр Нтібантунганья, як і раніше, вважає себе главою держави і висловлює сподівання, що «законність у Бурунді буде відновлено». Він називає своє перебування в американському посольстві в Бужумбуре «не укриттям, а візитом».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Дзвін бокалів кращий за грім гармат

Людина йде по дорозі. Вона ще дитина, але пережила те, що не кожному дорослому під силу. Вона пройшла війну, початок якої навряд чи пам'ятає. А починалася ця війна якось дивно, дріб'язково, і здавалося, що не може тривати довго. Але потім на роки перетворилася в головний біль для всього світу.

Тим часом у Східній Європі виникали і міцніли нові держави, колишні соцкраїни перебудовували свої економіки, впроваджували демократію. Їх президенти їздили один до одного і підіймали бокали за дружбу і співробітництво. Можливо, цей хлопчик, сфотографований у травні в Сараєві — також майбутній президент. І після чергового вдалого підписання міжнародних угод він також підійматиме свій бокал. Головне, щоб не було війни, щоб він встиг вирости...

Фото **Олександра КЛИМЕНКА** й **Анатолія БОВТА.**

Експрес-інтерв'ю

Знову бар'єри на шляху до згоди?

Черговий раунд переговорів між керівництвом Молдови та лідерами Придністров'я не відбувся. З'явилися повідомлення, що сторони знову «розбили горщик»: не хочуть підписувати вже узгоджений меморандум про основні засади розв'язання придністровської проблеми. Кореспондент «ГУ» Анатолій Марциновський зателефонував до Тирасполя і Кишинева. Ситуацію, що склалася, прокоментували прес-секретар одного з лідерів Придністров'я Олена ЄФІМОВА та представник Президента України в урегулюванні придністровського конфлікту Євген ЛЕВИЦЬКИЙ.

Олена ЄФІМОВА:

— З незрозумілих для нас причин затягується підписання вже узгодженого меморандуму, тобто не завершується великий етап роботи. І тому говорити нам, фактично, нині немає про що. Хоча це не означає, що переговори припинено — вони триватимуть, але нині процес загальмований. Не можна допустити, щоб чиїсь політичні погляди впливали на визначення долі населення Молдови і Придністров'я, — так вважає президент ПМР. Термін наступної зустрічі ми цілковито ув'язуємо з підписанням сторонами тексту меморандуму.

Євген ЛЕВИЦЬКИЙ:

— Власне, і Президент Молдови Мірча Снегур, й інші особи, що ведуть переговори з Придністров'ям, перебувають нині у відпустці, і саме тому, згідно з офіційними повідомленнями, раунд переговорів з придністровськими лідерами перенесено. Хоча минулої суботи відбулася зустріч парламентаріїв Молдови та ПМР, членів комісій, що займаються врегулюванням придністровської проблеми, і там було прийнято звернення до керівництва Молдови і Придністров'я: прискорити підписання меморандуму.

Але, з іншого боку, Мірча Снєгур і справді вважає, що не слід квапитися з підписанням документа і його потрібно доопрацювати. Українська позиція така: якщо сторони підпишуть документ, то це, звичайно, стане важливим кроком уперед у справі врегулювання конфлікту, але меморандум має певні недоліки. Наприклад, там не визначено головного — устрою майбутньої держави: буде це об'єднання незалежних держав чи Придністров'я матиме особливий статус у складі територіальної цілісної Молдови. І тому, а це важливо, у меморандумі немає спільності поглядів, необхідної для духу тристоронньої заяви президентів Молдови, України та Росії щодо розв'язання придністровського «вузла» від 19 січня: якраз тоді було декларовано принцип територіальної цілісності Молдови.

Якщо ви збираєтеся до Німеччини

...То повинні знати, що з першого серпня зростають ставки візових зборів. Про це редакцію повідомило посольство Федеративної Республіки Німеччина в Україні.

З 1 серпня візи для дорослих громадян тривалістю до трьох місяців коштуватимуть 40 марок, для дітей — 20. Візи з терміном дії понад три місяці — 60 марок, для дітей — 30. Для тих, хто братиме візи з погодженням відомства у справах іноземців — 50 марок, для дітей — 25. А за транзитну візу дорослі відтепер платитимуть 25 марок, за дітей — 15 марок.

Проблема

Навіщо нам Брест, якщо маємо Ковель

ПЛАНУВАЛОСЯ, що об'єкт збудують протягом двох років. Загальна вартість першого етапу будівництва становить 35 мільйонів американських доларів. Що ж уже зроблено? Про це і розмовляє оглядач нашої газети з генеральним директором «Інтерпорту Ковель» Олександром КОЗЮКОМ.

(Початок на 1-й стор.).

—Не шкодуєте, що взялися за реалізацію такого величезного проекту?

—Анітрохи! Час тільки підтвердив правильність нашого вибору.

Звісно, за умов колишнього Союзу не було потреби в такому перевалочному порті. Бо транспортними воротами в Європу був для нас Брест. Тепер це місто опинилося за кордоном і нам стало економічно не вигідно «перекидати» вантажі в Європу через Брест. Так і з'явилася ідея створити «свій Брест» на базі Ковеля. До речі, належить вона колишньому меру нашого міста Євгенові Поліщуку, який нині очолює дирекцію «Інтерпорту Ковель». І народилася ця ідея не на порожньому місці, а на грунтовних економічних розрахунках, на добрих знаннях можливостей нашого регіону. Тим паче, що після війни Ковель використовували як основний залізничний вузол Союзу на західному напрямку.

ДЛЯ ДОВІДКИ. **Поліщукова ідея зацікавила столичне акціонерне товариство «Торговий дім». Саме це товариство розглянуло різні варіанти розміщення інтерпорту в західному регіоні нашої країни. Зокрема, в Ужгороді, Львові, Чопі, але врешті-решт зупинило свій вибір на Ковелі.**

Поперва думали зробити тут перевалочну базу лише для власних потреб. Та коли побували в Італії, Чехії, Німеччині, Австрії, то зрозуміли: створювати базу лише для «Торгового дому» — нераціонально. Проект повинен мати параметри європейські, треба враховувати перспективи входження України в європейський ринок.

—На основі цього, — продовжує Олександр Олександрович, — ми розробили грунтовний бізнес-план, який представили учасникам чергової сесії Європейського банку реконструкції та розвитку, що відбувалася в Санкт-Петербурзі, а невдовзі — в Лондоні. Ознайомили з «ковельським проектом» і представників Світового банку.

—Як зреагували на ваші пропозиції іноземні інвестори?

—На жаль, доволі стримано. Ні, їм наш проект імпонує, та ось зробити фінансовий крок нам назустріч вони не поспішають. На сьогодні лише одна швейцарська фірма проплатила частину проектних робіт, виконаних німецькою фірмою «Електробау» (до речі, досить добре виконаних), — і все. Бо до будівництва поки що справа не дійшла.

—А що кажуть вітчизняні фірми? Невже їх «ковельський проект» не цікавить?

—Чого ж, цікавить! Погодився брати участь у реалізації проекту «Промінвестбанк». Мало того, він уже розпочав будівництво офісу свого відділення в Ковелі. Але реальних грошей ми поки що від банку не одержали. Погодилася прилучитися до реалізації проекту і Львівська залізниця, але з грошима в неї також сутужно. Тому пропонують нам матеріальні активи: вагони, рейки, шпали і свою участь у будівництві шляхового господарства. Активно підтримує нас держадміністрація Волинської області.

І ось такий парадокс. Усі погоджуються, що проект рентабельний, перспективний. Але реалізувати його тепер надзвичайно складно.

—Чому?

—Західних інвесторів відлякують кілька моментів. Зокрема відсутність вигідних умов для іноземного капіталу, який прагне мати справу в Україні, і нестабільна економічна ситуація в нашій країні. І ще — відверто бюрократичне ставлення наших «рідних» чиновників до таких проектів, що затримує реалізацію найперспективніших розроблень. Ми не здивуємось, якщо через нашу непокваплівість через рік-два такий проект буде реалізовано з польського боку.

—Отже, Захід готовий допомогти в реалізації проекту, але вимагає певних гарантій. Причому на державному рівні. Чи не так?

—То могло б стати найоптимальнішим варіантом, коли б держава дала такі гарантії. Тим паче, що транспортно-складський центр «Інтерпорт Ковель» маємо формувати як акціонерне товариство, де до 25 відсотків статутного капіталу матимуть державні підприємства.

Та, втім, потрібні не так державні гарантії, як надійна правова база в Україні. Зрештою, діловий, твердий підхід до тих чи інших проблем.

ДЛЯ ДОВІДКИ. **Західні партнери, а саме ЄБРР, пропонують, щоби польські локомотиви везли вантажі безпосередньо до самого Ковеля. Там, звісно, їх розвантажуватимуть і відправлятимуть з іншими вантажами назад. Економно і вигідно.**

Так ні, наші залізничники наполягають на тому, щоби розвантажування здійснювати на кордоні й далі вантажі везти українським транспортом. Зрозуміло, кожен хоче заробити. Але в такому варіанті втрачається час, а отже — і прибуток.

А чому б не запропонувати полякам певну частку в акціонерному товаристві — й усі проблеми відпадають. Тим паче, що Східне відділення Польської залізниці готове підтримати такий варіант співпраці. Та й Європейський банк реконструкції та розвитку висуває жорсткі умови: гроші для фінансування будівництва інтерпорту виділять лише тоді, коли дійдуть згоди всі партнери, які беруть участь у реалізації проекту. До речі, в Бресті досі працюють за старою схемою — тож ефективність роботи білоруських терміналів порівняно мала.

—Коли розпочнете будівництво?

—Ми, по суті, підійшли до нього впритул. Залишилося одержати лише листи підтримки на пропозиції Європейського банку реконструкції та розвитку з боку Польської і Львівської залізниць — тоді й надійдуть потрібні гроші з Євробанку.

Хочу сказати і таке. На жаль, деякі високопосадові чиновники ніяк не можуть змиритися з тим, що інтерпорт постане в Ковелі, а не в Ужгороді чи Львові. Окрім того, важливе значення має й назва фірми, від якої подається проект. Цілком імовірно, що ми цим скористаємося, і невдовзі серед засновників нашого акціонерного товариства з'явиться фірма з добрим європейським іміджем. І взагалі такі інтерпорти конче потрібні для України. Отож, я впевнений, що їх буде згодом побудовано не лише в Ковелі, а й у Чопі, Одесі, Києві, інших транспортно-розподільчих центрах.

—Знаю, що свого часу ви виношували ідею створити вільну економічну зону в районі інтерпорту.

—Ми і тепер не відмовилися від неї. Причому не просимо в держави жодного карбованця, не забираємо ніякого майна. Нам треба лише одне: закон і дозвіл працювати. Проект закону про вільну економічну зону в Ковелі вже підписаний Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком. Тепер — слово за Верховною Радою. Хочеться сподіватися, що депутати будуть «за». До речі, не так давно у нас, у Ковелі, побував Голова Верховної Ради Олександр Мороз, ознайомився з нашими намірами і пообіцяв підтримати будівництво інтерпорту.

Поява закону про вільну економічну зону в Ковелі дасть змогу одержати позитивний висновок щодо нашого проекту від Євробанку. А це, в свою чергу, «пом'якшить» позицію інших закордонних інвесторів, які поки що до нас лише придивляються.

—Скільки грошей потрібно для того, щоби здати в експлуатацію першу чергу інтерпорту?

—Приблизно п'ять мільйонів американських доларів для будівництва контейнерного терміналу. А в перспективі, коли інтерпорт запрацює, маємо намір зробити його відкритим акціонерним товариством і скористатися коштами наших співвітчизників.

Для спільної вигоди.

Розмову вів **Роман ВАТРИЧ.**

Легенди і дійсність

Іван Франко подарував йому яблуко

ПРОЗАЇК Михайло ЯЦКІВ прожив довге й повне різких поворотів життя. За участь у таємних організаціях він був виключений з гімназії й глибокої освіти одержати не зміг. Був актором, бібліографом, солдатом... Та найперше був письменником, автором понад тридцяти книжок. «Коли побачите добродія Яцківа, — писав до літературного критика Миколи Євшана (теж незаслужено забутого діяча української культури) Михайло Коцюбинський, — подякуйте йому од мене за ту приємність, яку я дістав, читаючи початок його «студії» — «Блискавиці». Мені дуже подобалось манера письма, прекрасна обсервація і прозорість, легкість малюнка».

Кілька десятиліть Михайла Яцківа бойкотували не тільки колеги, але й багато хто з читачів. Що ж він такого вчинив?

1920 року письменник зробив необдуманий крок — згодився бути редактором газети «Рідний край», яка визнала окупацію Галичини Польщею. Михайло Яцків тяжко переживав свою провину. Він був приречений на творчу мовчанку, хоча не всі товариші по перу забули дорогу до його дому. Ірина Вільде — авторка знаменитого роману «Сестри Річинські» — ігнорувала громадську думку й морально підтримувала старого майстра.

Помер прозаїк 1961 року. В останні десятиліття довгого життя (народився 1873) Михайло Яцків був для сучасників ніби жива історія літературного процесу початку нашого століття. Адже мав щастя не тільки бачити, але й спілкуватися з Іваном Франком: «Колись прийшов я до Франка й прочитав йому своїх «Журавлів»... Дивлюся: Франко хворою рукою досягає з вази на креденсі велике червоне яблуко, витирає до вишиваної повісменої сорочки й подає мені, а в очах утіха...»

До речі, тут маємо приклад паралельного народження однойменних творів української літератури. «Журавлі» — так назвав свого вірша у прозі Михайло Яцків (надрукований уперше 1911 року, а написаний, очевидно, дещо раніше). Поет Богдан Лепкий в ті ж дні написав свого однойменного вірша, що став згодом загальновідомою піснею, яку співають по обидва боки Атлантичного океану, — «Чуєш, брате мій...»

Кращі твори Михайла Яцківа перекладені багатьма мовами світу, зокрема й японською. Але це, повторюю, не врятувало письменника, і він у нас до сьогодні залишається маловідомим. Річ ще й у тім, що видатний прозаїк належав до того крила вітчизняної літератури, яке сповідувало принципи модерністської естетики. Скажемо найперше про Миколу Вороного, Агатангела Кримського, Олексія Плюща, Василя Пачовського. Михайло Яцків у своїй творчій манері намагався поєднати натуралізм із символізмом, ліризм із сарказмом. Але він ніколи не відривав культуру від національного грунту й дивувався, що молоді митці не цікавляться ні символікою козацьких наспівів, ні містикою Сковороди, ні космічними псалмами Філянського.

Олег МАРТУСЬ.

Лист до редакції

Після відмови укласти контракт...

ЗВЕРНУТИСЯ до редакції з цим листом нас змусила стаття, надрукована у вашій газеті під назвою «Університет, струнко! Ректор іде...» в № 120 від 3 липня 1996 року. На превеликий жаль, ця стаття дезінформує читачів щодо ситуації в Харківському державному університеті. Головна теза статті не викликає сумнівів: університетське життя, як і життя всієї країни, має підкорятися демократичним нормам та цінностям. Проте спосіб, яким автор намагається підкріпити цю тезу, не має нічого спільного з об'єктивністю та неупередженістю, які відрізняють публікації вашої газети.

Справді, один з найстаріших університетів країни перебуває нині в надзвичайно тяжкому стані. Головний корпус університету, пам'ятка архітектури, яка має бути захищена державою, в аварійному стані. Але причини цього зовсім не в недбалому керівництві з боку ректора В. Свіча, до чого підводить читачів автор статті. Як зазначила урядова комісія, якої протягом майже трьох років домагалося теперішнє керівництво університету, причина аварійного стану головного корпусу університету в тому, що його довгий час не ремонтували. Куди направляли ті значні кошти, що їх надавали на капітальний ремонт, — це питання до колишнього ректора, позитивного героя статті І. Тарапова.

Читач може подумати, що колишній ректор є переконаним демократом, який повстав на боротьбу з «антидемократичною контрактною системою найму та звільнення вузівських керівників та працівників», за що і страждає. Але викладачі ХДУ пам'ятають, що ця система все ж таки задовольняла його. А саме до того моменту, коли керівництво Міносвіти відмовило йому у проханні укласти з ним контракт. Погодьтеся, що цей, не згаданий у статті, факт не дозволяє університетській громадськості захоплюватися «демократичними» переконаннями колишнього ректора.

Нарешті, немає й конфлікту між новим ректором і колективом університету. Протягом майже трьох років колишній ректор і декілька його прихильників звертаються з цим, а також з багатьма іншими звинуваченнями в різні інстанції, аж до Міносвіти та адміністрації Президента. Після цього працюють комісії, жодна з яких не підтвердила тих звинувачень. Остання комісія, яку за дорученням Міносвіти було призначено радою ректорів Харківського регіону, дійшла однозначного висновку: «Факти щодо некваліфікованих та непрофесійних дій ректорату і ректора не підтвердилися. Всі кадрові зміни були проведені згідно з чинним законодавством».

Безперечно, в діяльності ректора В. Свіча, як у кожної людини, є недоліки й помилки. Але вони аж ніяк не переважують того позитивного й цінного, що він робить у цей надзвичайно важкий для освіти і для університету час. Спроб змалювати його як «деспота», «диктатора», перед яким боязгузливо шикуються декани, професори і викладачі, — це образа для багатотисячного колективу ХДУ, який зберігає демократичні цінності та університетські свободи.

Незважаючи на всі труднощі перехідного для країни періоду, ХДУ продовжує жити й розвиватися. Лише за три останніх роки проліцензовано та відкрито підготовку десяти нових спеціальностей, ведеться велика наукова робота, розвивається співробітництво з вузами близького й далекого зарубіжжя. У всьому цьому — заслуга багатотисячного колективу та його керівництва.

З повагою

члени вченої ради, професори та доценти Харківського державного університету (84 підписи).

Фирма "АРМАТРЕЙД" продает с доставкой автотехнику

МАЗ

тракторы

МТЗ

или меняем на МУКУ, ЗЕРНО фуражное продовольственное, САХАР

Тел./факс (017) 268 52 93
(017) 268 40 67

Быстро и качественно отпечатаем на ризографе

бланки, листовки, брошюры, методички, а также рекламные материалы формата А4 - А5 тиражом 500 экземпляров и более

Немедленно выплачиваем вознаграждение от 1.000.000 при размещении заказов на сумму 20.000.000 (без учета стоимости бумаги).

Доставка печатной продукции в офис без дополнительной оплаты!

Телефон: (044) 416-45-35.

Jan & Co

GoldStar
Panasonic TEFAL
SHARP Moulinex
PHILIPS Roadstar

ДИЛЕР В СТРАНАХ БАЛТИИ, БЕЛОРУСИИ, УКРАИНЕ И МОЛДОВЕ

ОФИЦИАЛЬНЫЙ ДИЛЕР GoldStar В ЛИТВЕ

Торговый центр Jan & Co
Офис: Ерфурто 30, Вильнюс 2043, Литовская Республика
Факс.: (8-0122) 45 41 76, 26 94 53
Тел.: (8-0122) 26 85 12, 26 86 27, 26 85 70

ОПТОВАЯ ПОСТАВКА ТЕЛЕ, АУДИО И ВИДЕО ТЕХНИКИ
ПО САМЫМ НИЗКИМ ЦЕНАМ В РЕГИОНЕ, ПРЯМО ОТ ПРОИЗВОДИТЕЛЯ
МИНИМАЛЬНАЯ ПАРТИЯ - 20 000 USD

Предприятие реализует со склада в Днепропетровске шпалы ж. д. широкой колеи, пропитанные.
Тел. (0562) 44-72-81, 44-27-72, 45-80-40.

До уваги акціонерів «Волиньнафтопродукт»

правління відкритого акціонерного товариства «Волиньнафтопродукт»

повідомляє

про скликання зборів акціонерів вересня 1996 року за адресою: Луцьк, вул. Шевченка, 35.

Порядок денний

1. Інформація голови правління про підсумки роботи акціонерного товариства за І півріччя 1996 року.
2. Затвердження статуту акціонерного товариства «Волиньнафтопродукт».
3. Вибори і затвердження голови правління, товариства, членів правління, ревізійної комісії.

Початок реєстрації о 9 годині.

Арбітражний суд Хмельницької області порушив справу про банкрутство:

№ 37-Б/4 відносно виробничого підприємства «Марічанка» — магазин № 2, юридична адреса боржника: 280000, м. Хмельницький, вул. Зарічанська, 16. Р/р № 609122 у Хмельницькому регіональному управлінні Промінвестбанку України, МФО 315278.

№ 38-Б/4 відносно магазину № 85 «Продтовари», юридична адреса боржника: 280025, м. Хмельницький, вул. Пяскорського, 6. Р/р № 480228 в Хмельницькому обласному відділенні акціонерно-комерційного банку соціального розвитку «Укрсоцбанк».

Претензії кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 280000, м. Хмельницький, вул. Майдан Незалежності, 1.

Інформація про додаткову емісію інвестиційних сертифікатів
закритого інвестиційного фонду «Перший український фонд приватизації»

(закрите акціонерне товариство)

1. Основні дані про інвестиційний фонд

1.1. Повне найменування інвестиційного фонду: Закритий інвестиційний фонд «Перший український фонд приватизації» (далі — Фонд).
1.2. Організаційно-правова форма — закрите акціонерне товариство.
1.3. Місцезнаходження Фонду — 252010, м. Київ, вул. Московська, 7.
1.4. Тип інвестиційного фонду — закритий інвестиційний фонд.
1.5. Фонд зареєстровано 28.07.94 р.
1.6. Фонд створено строком на 5 років.
1.7. Загальний обсяг попередніх емісій інвестиційних сертифікатів — 465 825 000 000 крб.

2. Інвестиційна декларація

2.1. Основні напрями інвестиційної діяльності закритого інвестиційного фонду: здійснення інвестицій в цінні папери та придбання нерухомого майна, часток і паїв, що належать державі в майні господарських товариств в процесі приватизації.
2.2. Предмет інвестиційної діяльності фонду — виключна діяльність у галузі спільного інвестування в цінні папери.
2.3. Мета інвестиційної діяльності — забезпечення прибутковості вкладень і приросту вкладених коштів учасників фонду.
2.4. Обмеження інвестиційної діяльності — згідно з чинним законодавством України.

3. Відомості про емісію інвестиційних сертифікатів

3.1. Інвестиційний фонд здійснює випуск (емісію) іменних інвестиційних сертифікатів в кількості 279 103 020 штук номіналом 50 000 карбованців, на загальну суму 13 955 151 000 000 карбованців.
3.2. Інвестиційні сертифікати закритого інвестиційного фонду реалізуються за грошові кошти учасників та приватизаційні папери.
3.3. Учасникам може видаватися сертифікат на сумарну номінальну вартість інвестиційних сертифікатів.
3.4. Інвестиційні сертифікати підлягають вільному перепродажу.
3.5. Початок розміщення інвестиційних сертифікатів — 26.07.96 р.
3.6. Запланований курс одного інвестиційного сертифікату на початок продажу становить 50 000 крб.
3.7. Дивіденди сплачуються один раз на рік, з 1 лютого по 1 березня протягом місяця через каси фонду або інвестиційного керуючого за адресою: м. Київ, вул. Московська, 7.

4. Права власників інвестиційних сертифікатів

Учасники Фонду мають право:
— одержувати в установленому порядку частку доходів Фонду (дивіденди);
— одержувати інформацію про діяльність Фонду.

5. Відомості про депозитарій Фонду

5.1. Депозитарієм Фонду є: Акціонерний банк «ІНКО».
5.2. Місцезнаходження: 252023, м. Київ, вул. Мечникова, 10/2.
5.3. Дозвіл Мінфіну України: № 31 від 15 червня 1994 року.

6. Відомості про незалежного аудитора Фонду

6.1. Незалежний аудитор Фонду — Аудиторська фірма «АНІТАМ».
6.2. Місцезнаходження: м. Київ, вул. Інститутська, 25.
6.3. Ліцензія АБ № 000077, видана 7.04.94 р. Аудиторською палатою України, на право ведення аудиторської діяльності.

ФАБРИКА - ПРОИЗВОДИТЕЛЬ ПЕМКО КУРАС
П Р Е Д Л А Г А Е Т

СМАЗОЧНЫЕ МАТЕРИАЛЫ

М-8В, М-10В$_2$, М-14В$_2$, М-6$_3$/12Г$_1$, М-10Дм, М-10Г$_2$К, МС-20 и другие

Немедленная отгрузка
Минимальная партия - цистерна
Возможна оплата в карбованцах
Масла всегда в наличии

PEMCO KURAS

Тел. (370-6) 34 03 45
Тел. (370-6) 34 14 99
Тел. (370-6) 32 13 32
Факс (370-6) 34 18 91
Литва, Клайпеда, Шилутес 119

ПОРШНЕВЫЕ ГРУППЫ для 25 типов двигателей

(гильза, поршень, палец, кольца)
+ вкладыши + прокладки
для грузовых, легковых автомобилей, тракторов и сельхозтехники
отечественного производства

ПЛУНЖЕРНЫЕ ПАРЫ, РАСПЫЛИТЕЛИ, ФОРСУНКИ
для дизельных двигателей

Оформление и отгрузка за 10 минут
«ЭВО» г.Киев, ул.Улитина, 43 (9.00-17.00)
Тел.: (044) 452-12-15, 450-91-95

Акционерное общество "ПромСельхозКомплект" представительство подшипниковых заводов — предлагает:

ПОДШИПНИКИ

БЕЛОРУССИИ, РОССИИ И УКРАИНЫ.

- ✓ Постоянно находящийся на складе широкий ассортимент подшипников.
- ✓ Низкие цены, высокое качество.
- ✓ Обеспечиваем проведение ремонта сельхозтехники, автотранспорта и оборудования всех отраслей промышленности.

310140, г. Харьков, а/я 1674
тел./факс (0572) 23-71-51, 23-71-61
тел. (0572) 23-78-49, 23-78-83, 14-96-50

Арбитражным судом Донецкой области возбуждено дело № 63/2-26 о признании банкротом частного предприятия «Полли — 2» (340118, г. Донецк, пр. Киевский, 48, расчетный счет 1468439 в Донецком РУ АК ПИБ).

С заявлениями обращаться в месячный срок по адресу: 340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34.

Арбитражный суд Харьковской области (г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № 2497/7-01/17973 о банкротстве ООО фирмы «Мит». Юридический адрес: 310046 г. Харьков, ул. Панфиловцев, 1, р/с 080467221 в ХФКБ «Восток», г. Харьков, МФО 351654, код ЗКПО 14089452. Претензии принимаются в месячный срок со дня опубликования.

ФАСОВАННЫЕ СПЕЦИИ С ТОРГОВОЙ МАРКОЙ ЭКО™

Какао-порошок 1/100г --- 38.000крб/шт
Лимонная кислота 1/100г --- 48.400крб/шт
Корица молотая 1/25г --- 17.000крб/шт
Мускатный орех 1/25г --- 19.500крб/шт
Гвоздика 1/20г --- 15.000крб/шт
Ванильный сахар 1/10г --- 4.000крб/шт
Горчичный порошок 1/100г --- 29.000крб/шт
Лавровый лист 1/10г --- 9.500крб/шт
Кориандр молотый 1/25г --- 9.000крб/шт
Перец душистый 1/25г --- 16.300крб/шт
Перец красный молотый 1/25г --- 17.000крб/шт
Перец черный молотый 1/25г --- 17.000крб/шт
Перец черный горошек 1/25г --- 17.000крб/шт

ПРЕДУСМОТРЕНА СИСТЕМА СКИДОК

Центральный офис :
(044) 244-09-81, 245-45-98, 277-46-40, 277-93-48
ЛУГАНСК (0642) 95-22-30
ДНЕПРОПЕТРОВСК (0562) 42-38-84
КРАМАТОРСК (06264) 5-61-46
ХЕРСОН (0552) 54-91-93
КИЕВ (044) 443-93-09
ОДЕССА (0482) 32-70-88
РОВНО (03622) 8-55-55

Арбитражный суд Харьковской области (г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № Б-2485/7-01 о банкротстве Украинско-болгарской фирмы «Левент» ЛТД. Юридический адрес: 310046 г. Харьков, ул. Панфиловцев, 1, р/с 100467167 в ХРУ УАК ПИБ г. Харькова, МФО 351458, код ЗКПО 19370350. Претензии принимаются в месячный срок со дня опубликования.

Запасные части к автотракторной технике

со складов в: г. Конотоп, Сумской обл., г. Ново-Миргород, Кировоградской обл., тел. (05253) 2-14-41

- *поршневые комплекты (гильза, поршень, кольца, резинотехнические изделия, прокладка под головку блока): СМД — все модификации, ГАЗ — все модификации, А-41, Д-65, Д-144, Д-240, КамАЗ, ЯМЗ, ЗИП коленчатые валы: Д-65, Д-144, ГАЗ-53 вкладыши коренные и шатунные (Тамбов) турбокомпрессоры: ТКР-7,5, — 8,5, — 11 диски сцепления, накладки фрикционные, топливные насосы, форсунки, распылители.*
- *Насосы НШ, шланги гидравлические пневмокомпрессоры, тормозные накладки, колодки, фильтрующие елементы масла и топлива, уплотнительные кольца под гильзу.*
- *Ремни: вентиляторные, зубчатые привода генератора, компрессора, насосы ГУР.*

ОАО «Госпрозрахунок» тел. (05447) 4-21-73, 4-31-76, 245780; Украина, г. Конотоп Сумской обл., ул. Островского, 16, р/с 467412 в ПИБ г. Конотопа, МФО 337386, код ОКПО 14010841.

Урожай-96

● *Дніпропетровська область*

Близький вже фініш

Завершується збирання ранніх зернових на Дніпропетровщині. Уже справили обжинки хлібороби Петропавлівського, Покровського, Новомосковського, Межівського, Дніпропетровського, Царичанського, Томаківського, Криворізького та Нікопольського районів.

● *Волинська область*

Час визначати перших

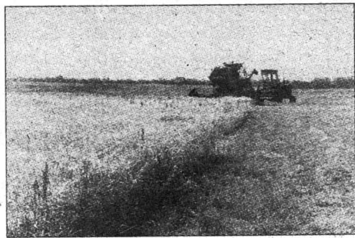
Розпорядженням голови Волинської облдержадміністрації Бориса Климчука затверджено умови й утворено комісію для підбиття підсумків огляду-конкурсу переможців на збиранні врожаю зернових. Для нагородження переможців з позабюджетного фонду обласної Ради виділено мільярд карбованців.

● *Автономна Республіка Крим*

Врожай є. Ну дуже маленький

Небувала навіть для Криму спека, коли стовпчик термометра в тіні сягав 42 градусів, а на сонці і всіх 60, збіглася зі жнивами. Синоптики відзначають — такого сонця не було тут уже понад 20 років. Від посухи потерпіли одинадцять районів республіки. Та ще й сарана вподобала кримські лани. Звичайно, все це позначилося на врожайності.

На полях автономії жнива практично завершено. За повідомленням Міністерства сільського господарства і продовольства Криму, коли торік урожайність зерна становила 28 центнерів з гектара, то цього року — лише 20,5. У 1995 році було зібрано 1 млн. 530 тисяч тонн зерна, врожай цього року — близько мільйона.

Збирання зернових на Чернигівщині.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ювілеї

«... Приїхали в місто Житомир»

У липні відзначила своє сторіччя залізнична станція, на яку за творчою фантазією Маршака, прибула дама, котра везла з собою багаж — диван, чемодан, саквояж... Цей ювілей спонукає згадати, що в 90-ті роки минулого століття бурхливий розвиток капіталізму приніс Житомиру також телефон, водогін, трамвай.

Проклали колію та збудували мости за якихось три місяці. Ще до відкриття регулярного руху почесними пасажирами залізниці були, зокрема, члени театральних труп Марка Кропивницького, Панаса Саксаганського. До речі, квиток до Бердичева тоді коштував у вагоні другого класу 1 карбованець 44 копійки, третього —86 копійок, четвертого — 38 копійок. Найбільшу зарплату тоді в Житомирі мав міський голова — 208 карбованців на місяць, а кочегар, приміром, заробляв 20 карбованців. Кілограм цукру коштував 30 копійок.

Уже за перші два тижні залізниця (хоч поїзд тоді можна було випередити на велосипеді) перевезла в обидва кінці більше п'яти з половиною тисяч пасажирів і призвела до закриття руху діліжансів на Бердичів. А за перші півроку ця лінія дала 121 тисячу рублів прибутку. Це зайвий раз нагадує нам: прибуток — основний стимул розвитку за ринкової економіки.

Трохи згодом у Житомирі поряд з дерев'яним було споруджено цегляний вокзал, у реконструйованому приміщенні якого нині розташована адміністрація станції Житомир. У цьому будинку перебував, зокрема, перший президент України Михайло Грушевський, коли на станцію Житомир прибув потяг з членами Центральної Ради, яка залишила Київ після вступу туди військ Муравйова.

Одна тогочасна газета порівняла появу залізниці в Житомирі з «прорубаним вікном у Європу». Невдовзі від Житомира було прокладено колії ще в кількох напрямках, але залізницею до Києва (всього 130 кілометрів) і сьогодні можна доїхати лише з пересадкою, якщо маєте багато зайвого часу і терпіння.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Спільне було, спільне є

Дружні зв'язки між двома містами — грецькою та кримською Лівадіями було встановлено два роки тому з ініціативи грецької сторони. Приводом став той факт, що засновником Лівадії кримської був грецький лівадієць — національний герой Греції, видатний організатор боротьби з турецьким ігом Ламброс Кацоніс.

Під час перебування в Ялті гості познайомилися з діяльністю Лівадійської Ради, громадським життям, відвідали оздоровниці, Лівадійський дельфінарій, побували в радгоспі-заводі «Лівадія».

Досягнуто домовленості про обміни візити підприємців, а також про відпочинок дітей в оздоровницях Греції та Криму.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Час збирати картини

Ілюстрації до творів Т. Шевченка, Л. Українки, І. Франка, О. Довженка, Г. Тютюнника, пейзажі, екслібриси, особисті речі — всього близько 800 експонатів зібрано в музеї відомого українського художника Мар'яна Маловського, відкритого в Тиврівському ліцеї-інтернаті, де свого часу навчався майбутній майстер.

Ініціатором створення музею художника-земляка і збирачем експонатів став невтомний краєзнавець, тиврівський фотожурналіст Володимир Очеретній, який віддав цій благородній справі понад 30 років.

Укрінформ.

Вінницька область.

Спорт

Скарбничка поповнюється

Останні дні принесли до скарбнички нашої олімпійської команди ще кілька нагород. Срібну медаль виборола жіноча четвірка парна в академічному веслуванні. Дві «бронзи» — у легкоатлетів: штовхальника ядра Олександра Багача з Київщини та метальника молота, черкащанина Олександра Крикуна. Нарешті бронзову відзнаку у ваговій категорії до 99 кг здобув важкоатлет з Луганська Денис Готфрід. А тепер за традицією називаємо прізвища чемпіонів.

26 липня Дзюдо. Чоловіки. 60 кг. Номура (Японія). Жінки. 48 кг. Кіє Сун (КНДР).

Кінний спорт. Багатоборство. Тейт (Нова Зеландія).

Плавання. Чоловіки. Вільний стиль. 1500 м. Перкінс (Австралія). Комбінована естафета. 4х100 м. США. На спині. 200 м. Бреджуотер (США). Жінки. Вільний стиль. 50 м. Вандікен (США). Батерфляй. 200 м. О'Ніл (Австралія).

Стрільба кульова. Чоловіки. Круглий стенд. Ян Лін (Китай). Жінки. Спортивний пістолет. Дуйхун Лі (Китай).

Важка атлетика. 83 кг. Дімас (Греція).

Легка атлетика. Чоловіки. Спортивна ходьба. 20 км. Перес (Еквадор). Штовхання ядра. Бернс (США).

27 липня Академічне веслування. Чоловіки. Двійка розпашна. Великобританія. Двійка парна. Італія. Четвірка без стернового. Австралія. Одиночка. Мюллер (Швейцарія). Жінки. Двійка парна без стернового. Канада. Двійка розпашна. Австралія. Одиночка. Ходотович (Білорусь).

Веслування на байдарках і каное. Каное одиночка. Мартікан (Словаччина). Жінки. Байдарка одиночка. Фільгертова (Чехія).

Стрибки у воду. Жінки. Вишка. Фу Мінся (Китай).

Велоспорт. Чоловіки. Командна гонка переслідування. Франція. Жінки. Спринт. Балланже (Франція).

Кульова стрільба. Чоловіки. Круглий стенд. Фалько (Італія). Гвинтівка 3х40. Ама (Франція).

Важка атлетика. 91 кг. Петров (Росія).

Легка атлетика. Чоловіки. Потрійний стрибок. Харрісон (США). 100 м. Бейлі (Канада) — 9.84 (рекорд світу). Жінки. Спис. Рантанен (Фінляндія). 100 м. Діверс (США).

28 липня Легка атлетика. Жінки. Марафон. Роба (Ефіопія). 5000 м. Ван Цьзюнся (Китай). Семиборство. Шуаа (Сирія). Чоловіки. Молот. Кіш (Угорщина). Висота. Остін (США).

Академічне веслування. Чоловіки. Двійка парна. Швейцарія. Четвірка без стерновго. Данія. Четвірка парна. Німеччина. Вісімка. Нідерланди. Жінки. Двійка парна. Румунія. Четвірка парна. Німеччина. Вісімка. Румунія.

Веслування на байдарках і каное. Чоловіки. Каное двійка. Франція. Байдарка одиночка. Фікс (Німеччина).

Вітрильний спорт. Жінки. «Містраль». Лі Лайшань (Гонконг).

Велоспорт. Чоловіки. Спринт. Мартінелло (Італія). Жінки. Індивідуальна гонка переслідування. Беллуті (Італія). Групова гонка на очка. Лансьєн (Франція).

Спортива гімнастика. Змагання на окремих снарядах. Жінки. Опорний стрибок. Аманер (Румунія). Бруса. Хоркіна (Росія). Чоловіки. Вільні вправи. Меліссанідіс (Греція). Кінь. Лі Дунхуа (Швейцарія).

Кінний спорт. Виїздка. Командні змагання. Німеччина.

Важка атлетика. 99 кг. Кахіашвіліс (Греція).

Водне поло. Матч за 1—2 місця. Іспанія—Хорватія — 7:5; за 3—4. Італія—Угорщина — 20:18.

***

Баскетбол. Жінки. Україна—Куба — 87:75.

«Дніпро» і «Ворскла» мають сильну течію

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 3-й тур.

Чорноморець—Ворскла. 0:3. 3000. 0:1 Мачоган, 30, 0:2 Кислов, 60, 0:3 Чуйченко, 87, з пенальті. **Дніпро-Прикарпаття. 4:0.** 5000. 1:0 І. Корпонай, 3, 2:0 Скрипник, 18, 3:0 І. Корпонай, 49, 4:0 Поклонський, 56. **ЦСКА—Нива (Вінниця). 1:0.** 1500. Костишин, 43. **Металург—Кривбас. 1:1.** 9000. 0:1 Москвин, 22, 1:1 Іванов, 68. **Зірка-НІБАС—Динамо. 0:4.** 8000. 0:1 Кардаш, 7, 0:2 Похлєбаєв, 52, 0:3 Похлєбаєв, 72, з пенальті, 0:4 Дмитрулін, 89. **Таврія—Торпедо. 2:1.** 500. 1:0 Джугелі, 36, 1:1 Смирнов, 62, 2:1 Джугелі, 84. **Карпати—Нива (Тернопіль). 3:1.** 10 000. 1:0 Покладок, 17, 2:0 Дудник, 44, 3:0 Дудник, 55, 3:1 Рудницький, 88. **Кремінь—Шахтар. 0:1.** 8000. Кривенцов, 86.

Дніпро, Ворскла — по 9 очок, Карпати, Металург — по 7, Динамо — 6, Шахтар, Кривбас, Чорноморець — по 4, Таврія, Торпедо, ЦСКА, Нива Тр, Зірка-НІБАС — по 3, Нива Вц — 1, Кремінь, Прикарпаття — 0.

Колишні київські армійці — захисник Микола Волосянко та півзахисник Віталій Пушкуца — включені до заявки київського «Динамо».

Сергій Ковалець, який виступав за київське «Динамо» та «Дніпро» (Дніпропетровськ), підписав контракт із швейцарським клубом вищого дивізіону «Сен-Галлен».

Суперник київських динамівців у розіграші Ліги чемпіонів віденський «Рапід» поступився в матчі за суперкубок Австрії клубові «Штурм» (Грац) — 0:1. За цим поєдинком спостерігав Йожеф Сабо.

Минулої п'ятниці відбулося жеребкування попереднього раунду Кубка УЄФА. Суперником одеського «Чорноморця» став клуб ХІК (Фінляндія, Гельсінкі). Матчі відбудуться 6 і 20 серпня. Перший з них — у столиці Фінляндії.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО .(головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 218890.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311139.